

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ

Ἔχων ἡμέρας 30.

1. ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. Τῶν ἁγίων πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Ἀ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου· Ἰουστίνου μάρτυρος τοῦ φιλοσόφου καὶ ἐτέρου Ἰουστίνου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ· Ἰουστίνου ὁσίου τοῦ ἐν Σερβίᾳ. Ἦχος πλ. β΄. Ἑωθινὸν Γ΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ΄ Ὥρα

Ἀπολυτίκιον, κοντάκιον καὶ ἀπόλυσις τῆς ἑορτῆς.

Ἑσπερινὸς

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 3, τὰ 3 ιδιόμελα τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ 4 προσόμοια τῶν πατέρων. Δόξα, τῶν πατέρων· «Τὰς μυστικὰς σήμερον». Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῶν πατέρων.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τῶν πατέρων· «Τὴν ἐτήσιον μνήμην». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Κύριε, τὸ μυστήριον».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τῶν πατέρων. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν καὶ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικόν

Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου. Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῆς λιτῆς τῶν πατέρων. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Ι' ἐωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῶν πατέρων μετὰ στίχου· «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν», εἰς 4 ἕκαστος.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ καθίσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἀφ' 5' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν πατέρων, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Θεῖω καλυφθεῖς». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Ι' ἀναστάσιμον, τῶν πατέρων καὶ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν πατέρων εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας».

«Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις».

Δόξα, τῶν πατέρων· «Τῶν ἁγίων πατέρων ὁ χορὸς». Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα, τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, τῆς ἑορτῆς· «Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλλαγμῷ ...», μετὰ τοῦ «ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, τῶν πατέρων, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, Κυριακῆς τῶν πατέρων· «Ἐκρινεν ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι» (Πράξ. κ' 16-18, 28-36).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ὁμοίως· «Ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς» (Ἰω. ιζ' 1-13).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Ζ' ἐβδ. Πράξεων καὶ Εὐαγγέλια Ζ' ἐβδ. Ἰωάννου.

2. ΔΕΥΤΕΡΑ. Νικηφόρου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ.

*Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ πανιερώτατος
Μητροπολίτης Κύκκου καὶ Τηλλυρίας κ. Νικηφόρος.*

3. ΤΡΙΤΗ. Λουκιλλιανοῦ μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ· Πάππου ἐπισκόπου Χύτρων (Κυθρέας) τοῦ ὁμολογητοῦ*.

4. ΤΕΤΑΡΤΗ. Μητροφάνους ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως· Μάρθας καὶ Μαρίας, ἀδελφῶν τοῦ Λαζάρου.

Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς διετάχθη ἐν σελ. 60-64, μετὰ τῶν μεθεόρων τῆς Ἀναλήψεως, φαλλομένων ἐκ τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου Μητροφάνους μόνον τῶν δευτέρων ἐσπερίων, τοῦ β' κανόνος, τοῦ μεσῳδίου καθίσματος καὶ τοῦ κοντακίου. Ὅπου ὅμως ὁ ἅγιος ἑορτάζεται ἐπισημότερον, ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὴν ἐν σελ. 64-65 διάταξιν.

5. ΠΕΜΠΤΗ. Δωροθέου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Τύρου.

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀναλήψεως Ἰλαρίωνος ὁσίου τοῦ νέου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλματῶν.

Αἱ ἀκολουθίαι φάλλονται ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν ἐξῆς διαφορῶν·

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ παραλείπονται.

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ. Μετὰ τὰ καθίσματα τῆς α' καὶ β' στιχολογίας, ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ οἱ κανόνες. (Παραλείπονται ὁ πολυέλεος, τὸ μετ' αὐτὸν κάθισμα, οἱ ἀναβαθμοί, τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ, τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Πεντηκοσταρίου). Ἀπὸ γ' ὥδῃς, τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον παραλειφθὲν κάθισμα.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Προκείμενον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν), Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

7. ΣΑΒΒΑΤΟΝ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς (Ψυχασάββατον). Πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων ὀρθοδόξων Χριστιανῶν Θεοδότου ἱερομάρτυρος τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ.

Ἑσπερινὸς

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», τὰ στιχηρὰ ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

ΑΝΕΥ ΕΙΣΟΔΟΥ, τὸ «Φῶς ἱλαρόν» καὶ ἀντὶ τοῦ προκειμένου τῆς ἡμέρας, φάλλεται τὸ «Ἀλληλούια» τρεῖς ἐκ γ' εἰς ἤχον πλ. δ', μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα τὸ «Καταξίωσον» καὶ τὰ πληρωτικά.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

ΜΕΤΑ ΤΟ «ΝΥΝ ΑΠΟΛΥΕΙΣ», φάλλεται ὁ νεκρώσιμος κανὼν τοῦ πλ. β' ἤχου (τῆς Παννυχίδος)· «Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις» ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς μὲν τὰ δύο πρῶτα τροπάρια·

«Πρεσβείαις, Κύριε, τῶν μαρτύρων σου ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου».

«Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσονται».

Εἰς δὲ τὰ ἄλλα δύο τὸ «Δόξα» καὶ τὸ «Καὶ νῦν».

Μετὰ τὴν θ' ὥδῃν, φάλλεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς· «Θεὸν ἀνθρώποις» καὶ εἶτα τὸ τρισάγιον.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ· «Ὁ βάθει σοφίας». Δόξα, τὸ τέλος αὐτοῦ· «Ὑν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα». Καὶ νῦν· «Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα».

Ἀμέσως ἡ ἐκτενής· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς» καὶ ἡ ἐκφώνησις· «Ὅτι ἐλεήμων».

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ. Καὶ εὐθύς, ψάλλονται τὰ τροπάρια· «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» καὶ γίνεται ἡ μνημόνευσις τῶν κεκοιμημένων, ὡς διετάχθη τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀπόκρεω (βλ. σελ. 123-125).

ΑΠΟΛΥΣΙΣ, ἡ συνήθης.

Ὅρθρος

ΑΝΤΙ ΤΟΥ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὸ «Ἀλληλούια» τρεῖς ἐκ δ' εἰς ἥχον πλ. δ', τὸ μὲν πρῶτον ἄνευ στίχου, τὰ δὲ τρία ἐπόμενα μετὰ τῶν ἐξῆς·

«Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε».

«Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται».

«Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ, τὰ νεκρώσιμα καὶ ἡ μνημόνευσις τῶν κεκοιμημένων ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ (ἄνευ ὀνομάτων). Εἶτα τὸ κάθισμα· «Ἀνάπαυσον, Σωτὴρ ἡμῶν». Δόξα, τὸ τέλος αὐτοῦ· «Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ». Καὶ νῦν· «Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας» καὶ εὐθύς ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα.

ΚΑΝΩΝ, ὁ τοῦ Πεντηκοσταρίου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχων εἰς μὲν τὰ δύο πρῶτα τροπάρια·

«Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε».

«Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν».

Εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τὸ «Δόξα» καὶ τὸ «Καὶ νῦν».

Ἀπὸ γ' καὶ ἀφ' ς' ὥδῃς, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, ἀλλὰ μετὰ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου, τὸ παρὸν ὑπόμνημα (ἐκ τοῦ Τριωδίου, Σαββάτῳ πρὸ τῆς Ἀπόκρεω)·

«Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνείαν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κοιμηθέντων εὐσεβῶς, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, οἱ θεϊότατοι πατέρες ἐθέσπισαν».

Στίχοι.

«Ἀμνημόνησον πταισμάτων νεκροῖς, Λόγε,
τὰ χρηστὰ νεκρὰ σπλάγχνα σου μὴ δεικνύων».

«Τὰς τῶν προαναπαυσασμένων ψυχὰς κατὰταξον, Δέσποτα Χριστέ,
ἐν ταῖς τῶν δικαίων σου σκηναῖς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ὁ μόνος ἀθάνα-
τος. Ἀμήν».

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ, οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος· «Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας». Εἰς
τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, μεθ' ἣν ὁ εἰρμὸς καὶ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ ΚΑΙ ΑΙΝΟΙ, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Εἶτα τὸ
«Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

Τὸ «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς
ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῶν καθημερινῶν ἄνευ ἑορτῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀπολυτίκιον· «Ὁ βάθει σοφίας» καὶ τὸ τοῦ
ναοῦ. Κοντάκιον, τὸ νεκρώσιμον· «Μετὰ τῶν ἁγίων».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, εἰς κοιμηθέντας (βλ. τέλος Ἀποστόλου)· «Οὐ θέλομεν
ὑμᾶς ἀγνοεῖν» (Α' Θεσ. δ' 13-17).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, Σαββάτου πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς· «Ἐφανερώσεν ἑαυ-
τὸν ὁ Ἰησοῦς» (Ιω. κα' 14-25).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ, τοῦ Σαββάτου· «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω».

Μετὰ δὲ τὴν θείαν κοινωνίαν, ἀντὶ τοῦ «Εἶδομεν τὸ φῶς», φάλλεται
τὸ ἐξῆς·

Ἦχος πλ. β'.

Μνήσθητι, εὐσπλαγχνε, καὶ ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ ληστοῦ, ἐν
τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ. Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν, φάλλονται τὰ τρο-
πάρια· «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» καὶ γίνεται ἡ μνημόνευσις τῶν κεκοι-
μημένων ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἶτα· «Εἴη τὸ ὄνομα» καὶ ἡ

ΑΠΟΛΥΣΙΣ, ἡ συνήθης.

8. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Θεοδώρου μεγαλομάρτυρος τοῦ Στρατηλάτου· Καλλιόπης μάρτυρος.

Κατὰ τὴν παροῦσαν ἑβδομάδα γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

Σημείωσις. Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Θεοδώρου καταλιμπάνεται. Ἐνθα ἐορτάζεται ὁ ἅγιος, ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ μετατίθεται εἰς τὴν ι' τοῦ παρόντος μηνὸς καὶ ψάλλεται μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Πεντηκοστῆς, εἴτε μόνη (ἐὰν πανηγυρίζῃ ὁ ναός), εἴτε μετὰ τῆς τῶν μαρτύρων Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης, κατὰ τὴν ἐν σελ. 60-64 ἢ 64-65 διάταξιν.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκιον· «Ὁ βάθει σοφίας». Κοντάκιον· «Μετὰ τῶν ἁγίων».

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», (εἰς στίχους 10) τὰ 3 ἰδιόμελα τοῦ α' ἤχου· «Πεντηκοστὴν ἐορτάζομεν» εἰς 4 καὶ τὰ 5 τοῦ β' ἤχου· «Εἶδομεν τὸ φῶς» εἰς 6. Δόξα, καὶ νῦν· «Δεῦτε, λαοί».

Εἵσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ τῆς ἐορτῆς.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν· «Γλῶσσαι ποτε συνεχύθησαν».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ, τῆς ἐορτῆς τρίς.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ· «Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ πανάγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ ἀποστόλους, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Σημείωσις. Ἀπὸ τοῦ Ἀποδείπνου τῆς σήμερον ἐπανέρχεται εἰς τὴν ἑναρξιν τῶν ἀκολουθιῶν τὸ «Βασιλεῦ οὐράνιε».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυχτικὸν

«Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Βασιλεῦ οὐράνιε», τὸ τρισάγιον κτλ. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

«Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Βασιλεῦ οὐράνιε», τὸ τρισάγιον κτλ., τὰ τροπάρια· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», ἡ δέησις καὶ ὁ ἐξάψαλμος.

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρίς.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τῆς ἑορτῆς δις ἕκαστον. Οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον·

«Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ» τρίς, μετὰ τοῦ στίχου·

«Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου».

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τῆς ἑορτῆς (ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης). Τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» δὲν λέγεται, ἀλλ' εὐθὺς ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. (Κατ' ἄλλην ὁμῶς τάξιν, ὁ ν' ψαλμὸς ψάλλεται καὶ γίνεται ὁ ἐν ἐκάστη Κυριακῇ συνήθης ἄσπασμὸς τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου). Δόξα· «Ταῖς τῶν ἀποστόλων». Καὶ νῦν «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Βασιλεῦ οὐράνιε».

ΚΑΝΟΝΕΣ, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς, ἀμφοτέρω μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 ἕκαστος καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἀφ' 5' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ, διπλαῖ· «Πόντῳ ἐκάλυψε» καί· «Θείῳ καλυφθεῖς».

Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ, ὡς ἀνωτέρω διετάχθη εἰς τοὺς κανόνας. Εἶτα αἱ καταβασίαι· «Μὴ τῆς φθορᾶς» καί· «Χαίροις, ἄνασσα».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ· «Τὸ πανάγιον Πνεῦμα» δις καί· «Φῶς ὁ Πατήρ» ἅπαξ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, τὰ 3 ιδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς 4. Δόξα, καὶ νῦν «Βασιλεῦ οὐράνιε».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Θεία Λειτουργία

ΑΝΤΙΦΩΝΑ, τῆς ἑορτῆς·

Ἀντίφωνον α'

Στίχ. α'· «Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. β´. «Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα, καὶ νύξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν».

Στίχ. γ´. «Οὐκ εἰσι λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν».

Στίχ. δ´. «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν».

Δόξα, καὶ νῦν· «*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Ἀντίφωνον β´

Στίχ. α´. «Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ».

«*Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ*».

Στίχ. β´. «Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου καὶ ἐκ Σιὼν ἀντιλάβοιτό σου».

Στίχ. γ´. «Μνησθεὶν πάσης θυσίας σου καὶ τὸ ὀλοκαύτωμά σου πιανάτω».

Στίχ. δ´. «Δώῃ σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου καὶ πᾶσαν τὴν βουλὴν σου πληρώσαι».

Δόξα, καὶ νῦν· «*Ὁ μονογενὴς Υἱός*».

Ἀντίφωνον γ´

Στίχ. α´. «Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα».

«*Εὐλογητὸς εἶ, Χριστε*».

Στίχ. β´. «Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ καὶ τὴν δέησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ, οὐκ ἐστέρησας αὐτόν».

Στίχ. γ´. «Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου».

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ· «Υψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου, ἄσομεν καὶ φαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου. Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλουία».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Ὅτε καταβάς».

Ἀντὶ τοῦ τρισαγίου ὕμνου· «Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, τῆς ἑορτῆς· «Ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν» (Πράξ. β' 1-11).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ὁμοίως· «Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς» (Ιω. ζ' 37-52, ἡ' 12).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Μὴ τῆς φθορᾶς».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ. Ἀλληλούια».

Μετὰ τὴν θεῖαν κοινωνίαν· «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΠΟΛΥΣΙΝ, τελεῖται ὁ

**Μέγας Ἑσπερινὸς
τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος
(τῆς γονυκλισίας)**

Μετὰ τὸν προοιμιακὸν ψαλμόν, τὰ εἰρηνικὰ καὶ τὰ ἐσπέρια ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρόν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον τοῦ Πεντηκοσταρίου· «Τίς Θεὸς μέγας» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα αἱ εὐχαὶ τῆς γονυκλισίας καὶ τὰ ἀπόστιχα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς τρίς. Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐκ τῶν πατρικῶν κόλπων».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Α' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Α' ἐβδ. Ματθαίου.

9. ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ. Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Ἐν τῷ Ὅρθρῳ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρίς. Τὰ καθίσματα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς ὡς ἐχθές. Ἀπὸ γ' καὶ ἀφ' ε' ὥδῃς, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Καταβασίαι, αἱ ἱαμβικαί· «Θεῖῳ καλυφθεῖς». Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ὥδῃ τῶν κανόνων ὡς ἐχθές. Εἶτα ἡ καταβασία· «Χαίροις, ἄνασσα». Ἐξαποστειλάρια καὶ

αἵνοι, ὡς ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ*. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν εἵσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀντὶ τοῦ τρισαγίου ὕμνου (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ *T.M.E.*): «Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως» «Χαίροις, ἄνασσα». Κοινωνικόν· «Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν, δεόμεθα, φιλάνθρωπε. Ἀλληλούια». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς». Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν».

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν ψάλλονται ἐκ τοῦ *Πεντηκοσταρίου* καὶ τοῦ *Μηναίου*, κατὰ τὰς ἐν σελ. 60-65 διατάξεις, τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς ψαλλομένων ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἐναλλάξ, ἦτοι ὁ μὲν α' τῇ Τρίτῃ καὶ τῇ Πέμπτῃ, ὁ δὲ β' τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ. Ἐὰν δὲ ὑπάρχῃ ἑορταζόμενος ἅγιος, λέγονται αἱ καταβασαί· «Θεῖω καλυφθεῖς». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς», τὸ ὁποῖον λέγεται ἐφ' ἐξῆς εἰς πᾶσαν Θεῖαν Λειτουργίαν.

10. ΤΡΙΤΗ. Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης μαρτύρων.

11. ΤΕΤΑΡΤΗ. *Βαρνάβα ἀποστόλου, ἰδρυτοῦ καὶ προστάτου τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου**. Βαρθολομαίου ἀποστόλου· Βαρνάβα ὁσίου τοῦ ἐν Βάσῃ Κοιλανίου*. Λουκᾶ ἀρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως τῆς Κριμαίας τοῦ ἱατροῦ.

Σήμερον ἅγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ πανιερώτατος Μητροπολίτης Τριμυθοῦντος κ. Βαρνάβας.

Πανηγυρίζουσιν ὁ καθεδρικὸς ναὸς Ἀποστόλου Βαρνάβα Λευκωσίας, ὁ προσωρινὸς καθεδρικὸς ναὸς Ἀποστόλου Βαρνάβα τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Κυρηνείας εἰς Κοκκινότριμιθιαν καὶ ἡ ἱερὰ σταυροπηγιακὴ μονὴ Ἀποστόλου Βαρνάβα.

Σημείωσις. Ἡ μὲν ἀκολουθία τοῦ *Μηναίου* καταλιμπάνεται, ἡ δὲ τοῦ ἀποστόλου Βαρνάβα ψάλλεται ἐκ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*, μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Πεντηκοστῆς (Τρ. μετὰ τὴν Πεντ. ἐσπέρας καὶ Τετ. μετὰ τὴν Πεντ. πρωΐ), ὡς ἐξῆς·

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὰ 6 προσόμοια τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν». Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἀποστόλου ἐμμελῶς. Εἰς τὴν λιτήν, τὰ ἰδιόμελα τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ὅτε τὸ Πνεῦμά σου» (Κυρ. Πεντ., λιτή). Ἀπόστιχα, τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ἐν τοῖς προφήταις ἀνήγγειλας ἡμῖν». Ἀπολυτίκια, τὸ α' τοῦ ἀποστόλου· «Ὡς τοῦ Παύλου πέλων». Δόξα, τὸ β' τοῦ αὐτοῦ· «Τὸ μέγα κλέος». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ». (Ἐὰν ὑπάρχη ἀρτοκλασία, ἀπολυτίκια λέγονται τῆς ἑορτῆς. Δόξα, τὸ β' τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν· «Θεοτόκε Παρθένε»). Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τοῦ ἀποστόλου καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ ἐξῆς ὁμόηχα τῆς ἑορτῆς· «Ἡ τοῦ Πνεύματος αἴγλη», (Πέμ. μετὰ τὴν Πεντ.), «Τὸ πανάγιον Πνεῦμα» (Τετ. μετὰ τὴν Πεντ.) καὶ· «Μετὰ τὴν ἔγερσιν» (Κυρ. Πεντ., μετὰ τὸν πολ.). Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ προκείμενον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀποστόλου. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ τὰ μετ' αὐτόν, ὡς ἐν τῷ Κυπρίῳ Μηναίῳ. Κανόνες, ὁ β' τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ οἱ δύο τοῦ ἀποστόλου εἰς 4 ἕκαστος, μετὰ στίχου· «Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρόσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ α' κάθισμα τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, τὸ ἕτερον. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Οἱ τοῦ Σωτῆρος ἐρασταί» (Κυρ. Πεντ., μετὰ τὴν γ' ὠδὴν). Ἀφ' ε' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἀποστόλου, καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Κυπρίου Μηναίου. Καταβασίαι· «Θεῖω καλυφθεῖς». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια, τὰ δύο τοῦ ἀποστόλου καὶ τὸ α' τῆς ἑορτῆς· «Τὸ πανάγιον Πνεῦμα». Εἰς τοὺς αἶνους, τὰ 4 προσόμοια τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑμνήσω σε» (Τετ. μετὰ τὴν Πεντ., αἶνοι). Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ β' τοῦ ἀποστόλου καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῆς ἑορτῆς· «Ὅτε καταβάς». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀποστόλου. Εἰς τὸ «Ἐξαίρετως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

12. ΠΕΜΠΤΗ. Ὁνουφρίου ὁσίου τοῦ Αἰγυπτίου*· Ζήνωνος ἐπισκόπου Κουρίου*.

13. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἀκυλίνης μάρτυρος· Τριφυλλίου ἐπισκόπου Λήδρων*.

14. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Πεντηκοστῆς· Ἐλισαίου προφήτου· Μεθοδίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ.

Αἱ ἀκολουθίαι φάλλονται ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν ἐξῆς διαφορῶν·

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὰ στιχηρὰ ἀνὰ μίαν εἰς 8. Τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ παραλείπονται.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Μετὰ τὰ καθίσματα τῆς α' καὶ β' στιχολογίας, ὁ ν' φαλμὸς χῦμα καὶ οἱ κανόνες. (Παραλείπονται ὁ πολυέλεος, τὸ μετ' αὐτὸν κάθισμα, οἱ ἀναβαθμοί, τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Πεντηκοσταρίου). Ἀπὸ γ' ὥδῃς, τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον παραλειφθὲν κάθισμα.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ὁ τρισάγιος ὕμνος. Προκείμενον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν), Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως» «Χαίροις, ἄνασσα». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

15. ΚΥΡΙΑΚΗ Α' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Τῶν Ἁγίων Πάντων· Ἀμὼς προφήτου· Αὐγουστίνου ἐπισκόπου Ἰππῶνος· Ἱερωνύμου ὁσίου. Ἦχος πλ. δ'. Ἑωθινὸν Α'.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον, κοντάκιον καὶ ἀπόλυσις τῆς ἑορτῆς.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 4 προσόμοια τῶν Ἁγίων Πάντων. Δόξα, τῶν Ἁγίων Πάντων· «Μαρτύρων θεῖος χορὸς». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχου.

Εἵσδος. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ τῶν Ἁγίων Πάντων.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τῶν Ἁγίων Πάντων· «Δεῦτε, πιστοί, σήμερον». Καὶ νῦν· «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τῶν Ἁγίων Πάντων. Καὶ νῦν· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὰ ἀπολυτικά ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Α' ἐωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν Ἁγίων Πάντων εἰς 6 μετὰ στίχου· «Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν».

Ἀπὸ γ' ὥδῃς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, καὶ τὰ καθίσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Ἀφ' ε' ὥδῃς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν Ἁγίων Πάντων, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Α' ἀναστάσιμον, τῶν Ἁγίων Πάντων καὶ τὸ θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν Ἁγίων Πάντων εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρῶρύσατο αὐτούς».

«Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ».

Δόξα, τὸ Α' ἐωθινόν. Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῶν Ἁγίων Πάντων, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, Α΄ Κυριακῆς Ἐπιστολῶν (Ἁγίων Πάντων)· «Οἱ ἅγιοι πάντες διὰ πίστεως» (Ἐβρ. ια΄ 33-ιβ΄ 2).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, Α΄ Κυριακῆς Ματθαίου (Ἁγίων Πάντων)· «Πᾶς ὅστις ὁμολογήσει» (Μτ. ι΄ 32-33, 37-38, ιθ΄ 27-30).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Σημειώσεις. 1. Ἀπὸ τὸ ἐσπέρας τῆς σήμερον ἐπανέρχεται ἡ χορὴ τῆς Παρακλητικῆς (ἀπὸ τοῦ πλ. δ΄ ἤχου) καὶ αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν τελοῦνται ὡς προδιετάχθησαν ἐν τῷ παρόντι (βλ. γενικὰς διατάξεις, σελ. 49 κ. ἐξ.).

2. Ἐφ΄ ἐξῆς, μέχρι καὶ τῆς κς΄ Ἰουλίου, ψάλλονται κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς αἱ καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τὸ κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν» (ἐκτὸς τῆς β΄ καὶ κς΄ Ἰουλ.).

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Β΄ ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Β΄ ἐβδ. Ματθαίου.

16. ΔΕΥΤΕΡΑ. Τύχωνος ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος τῆς Κύπρου*.

Ἄρχεται ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων,
ἧτις διαρκεῖ μέχρι καὶ τῆς κη΄ Ἰουνίου.

Πανηγυρίζει ὁ ἐπισκοπικὸς ναὸς Ἁγίου Τύχωνος τῆς κοινότητος Ἁγίου Τύχωνος.

17. ΤΡΙΤΗ. Ἰσαύρου, Βασιλείου, Ἰννοκεντίου, Ἑρμείου, Φήλικος καὶ Περεγρίνου μαρτύρων· Μανουήλ, Σαβὲλ καὶ Ἰσμαὴλ μαρτύρων· Φιλωνίδου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Κουρίου*.

Σημειώσεις. Τὰ στιχηρὰ καὶ τὸ δοξαστικὸν τῶν ἁγίων Μανουήλ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ παραλείπονται, καθ΄ ὅτι ἐν τῷ Μηναίῳ δὲν ὑπάρχει κανὼν αὐτῶν.

18. ΤΕΤΑΡΤΗ. Λεοντίου μάρτυρος*. Λεοντίου ἐπισκόπου Νεαπόλεως τῆς Κύπρου*.

*Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ θεοφιλέστατος
ἐπίσκοπος Χύτρων κ. Λεόντιος.*

19. ΠΕΜΠΤΗ. Ἰούδα ἀποστόλου τοῦ Θαδδαίου.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀποστόλου.

20. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Μεθοδίου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Πατάρων.

21. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἰουλιανοῦ μάρτυρος τοῦ Ταρσέως.

22. ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Εὐσεβίου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Σαμοσάτων. Ἦχος α΄. Ἑωθινὸν Β΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ΄ Ὥρα

Ἀπολυτίκια· «Ἀπόστολοι, μάρτυρες». Δόξα· «Μνήσθητι, Κύριε». Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Ἑσπερινὸς

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου Εὐσεβίου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἥχου.

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ ἥχου.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἥχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Β΄ ἐωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ ἁγίου εἰς 4.

Ἀπὸ γ' ὥδῃς, τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἀφ' 5' ὥδῃς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Β΄ ἀναστάσιμον καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τὸ Β΄ ἐωθινόν. Καὶ νῦν· «Ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, Β΄ Κυριακῆς Ἐπιστολῶν· «Δόξα καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη» (Ρωμ. β' 10-16).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, Β΄ Κυριακῆς Ματθαίου· «Περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς» (Μτ. δ' 18-23).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Γ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Γ' ἐβδ. Ματθαίου.

23. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἀγριππίνης μάρτυρος Ἀριστοκλέους πρεσβυτέρου, Δημητριοῦ διακόνου καὶ Ἀθανασίου ἀναγνώστου τῶν Κυπρίων μαρτύρων*.

24. ΤΡΙΤΗ Τὸ Γενέσιον τοῦ προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· Παναγιώτου νεομάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι·

«Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ».

«Καὶ σύ, παιδίον, προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ, προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου, ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ».

Ἐν τῷ Ὅρθρῳ. Κανόνες, οἱ δύο τοῦ Προδρόμου, ὁ μὲν α' μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6, ὁ δὲ β' ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4, ἀμφότεροι μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

25. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Γενεσίου τοῦ Προδρόμου· Φεβρωνίας ὁσιομάρτυρος.

26. ΠΕΜΠΤΗ. Δαυὶδ ὁσίου τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ.

27. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Σαμφῶν ὁσίου τοῦ Ξενοδόχου.

28. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν ἀναργύρων.

29. ΚΥΡΙΑΚΗ. Πέτρου καὶ Παύλου τῶν ἐνδόξων καὶ πανευφύμων πρωτοκορυφαίων ἀποστόλων. Ἦχος β'. Ἑωθινὸν Γ'.

Κατάλυσις εἰς πάντα.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὅρα

Ἀπολυτίκια· «Ἀπόστολοι, μάρτυρες». Δόξα· «Μνήσθητι, Κύριε». Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν ἀποστόλων εἰς 6. Δόξα, τῶν ἀποστόλων «Τῷ τριτῷ τῆς ἐρωτήσεως». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχου.

Εἵσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα τῶν ἀποστόλων ἐμμελῶς καὶ ἡ λιτὴ αὐτῶν.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τῶν ἀποστόλων· «Ἐορτὴ χαρμόσυνος». Καὶ νῦν· «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τῶν ἀποστόλων. Καὶ νῦν· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὰ ἀπολυτικά ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, μετὰ τὴν α' καὶ β' στιχολογίαν, τὰ ἀναστάσιμα. Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, τὸ τῶν ἀποστόλων· «Κορυφαίους ὀφθέντας». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον».

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Γ' ἐωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Πέτρου ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4 καὶ ὁ τοῦ Παύλου εἰς 4, ἀμφότεροι μετὰ στίχου· «Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ Παύλου· «Ποία φυλακὴ οὐκ ἔσχε σε δέσμιον».

Ἀφ' ε' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν ἀποστόλων καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Γ' ἀναστάσιμον, τῶν ἀποστόλων καὶ τὸ θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 προσόμοια τῶν ἀποστόλων, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν».

«Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποιήσιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα».

Δόξα, τῶν ἀποστόλων· «Ἡ πάνσεπτος τῶν ἀποστόλων». Καὶ νῦν· «Υπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῶν ἀποστόλων, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, τοῦ Παύλου· «Ἐν ᾧ δ' ἄν τις τολμᾷ» (Β' Κορ. ια' 21-ιβ' 9).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τοῦ Πέτρου· «Ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας» (Μτ. ιζ' 13-19).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ, τῶν ἀποστόλων· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Δ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Δ' ἐβδ. Ματθαίου.

30. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἡ σύναξις τῶν ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων τῶν Δώδεκα· Μαρίας μητρὸς τοῦ εὐαγγελιστοῦ Μάρκου*.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Γίνεται εἴσοδος.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Καθίσματα, τὰ μετὰ τὴν α' καὶ β' στιχολογίαν τῆς κθ' Ἰουνίου. Κανόνες, οἱ δύο τοῦ Μηναίου (λ' Ἰουν.), ἥτοι ὁ τῶν Κορυφαίων μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ ὁ τῶν Δώδεκα εἰς 4, μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια ἀμφοτέρων· «Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν». Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Εἰς τὸ γ' ἀντίφωνον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Ἀπόστολοι ἅγιοι». Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὰ ἀπολυτίκια· «Οἱ τῶν ἀποστόλων», «Ἀπόστολοι ἅγιοι» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Δώδεκα. Κοινωνικόν· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».